

ניקולאי אסייב¹³

אָהיה גם רע, או שְמא רע
לְגוף פְלוני שְלא הכרתני,
אך לא ידם, יסער פורע
ושוב יעור כל שזכרתני.

לו תתפורר רפה כחול,
לו תתמסמס כטיט שוכח, —
תות חכלילי יהי זורח
באור הצדע הגדול!

חותם כזב, זו לשוני
תרכיב כעשת לא לה חסן,
אך יצוחו זחבנים,
מעל חרשה תוגה יתפסו.

הם ישתתקו, הם ישתתקו,
כך שור הבר נדם בארץ,
אך אזמרגדים ידלקו
על כוכבים אי־אן ידהרו.

יתפרע לו שוב צלי,
כמו הִיה הוא מתפרע,
העלמה־השועלית —
עד עולם יוקרות עיניָה.

1916

(מרוסית: רומן וטר)